

HỘI THÁNH TIN LÀNH VIỆT NAM TẠI THỤY SĨ

62
9&10
2017

PHẢI GIEO ĐỂ GẶT

Người gieo cho Thánh Linh,
sẽ bởi Thánh Linh mà gặt
SỰ SỐNG ĐỜI ĐỜI.

Galati 6:8b

<u>Bài viết – Suy Gẫm:</u>	Trang
Gieo và gặt - I	3
Ước mơ	9
Việc lành và chứng đạo	10
Gieo và gặt - II	13
Gieo giống chi gặt giống ấy	16
Làm sao để thiếu niên tiếp tục phục vụ Chúa khi trưởng thành	20
Niềm tin của mẹ là bước đi của con	25
Âm nhạc: Ngày Đêm Nguyện Cầu	38

Sinh Hoạt Hội Thánh:

Ảnh Bìa – <i>Kim Nguyệt</i>	1
Hình ảnh sinh hoạt Hội Thánh	17
Vườn Thiểu Nhi – <i>Thanh Ngân</i>	34
Đổ Kinh Thánh - <i>Nguyễn Thị Liên</i>	35
Thông báo - Tin Tức – Liên lạc	37

Ứng hộ báo Sức Mới xin gửi vào

- Số tài khoản (compte Postal): 17-391352-2 Võ Ngọc Thủy Thương
- Và ghi rõ : BÁO SỨC MỚI.

Xin chân thành cảm ơn quý vị đã quan tâm và góp phần trong công việc Chúa với chúng tôi!

Ban Biên Tập : Hình Như Bích Hạnh, Lê Kim Nguyệt, Lưu Thị Thu Phương,
Văn Đào Thanh Ngân, Nguyễn Thị Liên, Võ Ngọc Thủy Thương.

Cố vấn: MS. quản nhiệm Ngô Bá Tạo.

GIEO VÀ GẶT

“Chớ hề dối mình; Đức Chúa Trời không chịu khinh dể đâu; vì ai gieo giống chi, lại gặt giống ấy. Kẻ gieo cho xác thịt, sẽ bởi xác thịt mà gặt sự hư nát; song kẻ gieo cho Thánh Linh, sẽ bởi Thánh Linh mà gặt sự sống đời đời. Chớ mệt nhọc về sự làm lành, vì nếu chúng ta không trễ nải, thì đến kỳ, chúng ta sẽ gặt.” Galati 6:7-9

Một người Cha dẫn đứa con trai vào rừng chơi, đi ngang vách núi, cậu bé bị trượt chân, chảy máu, cậu la lớn “Đau quá?” tức thì có tiếng vọng lại “Đau quá!” Cậu bé ngạc nhiên hỏi lớn “Ai đó?” cũng tiếng vọng lại “Ai đó?”. Cậu tức giận, cậu bé la lớn “Đồ hèn nhát”, tiếng vọng lại “Đồ hèn nhát!”. Cậu hỏi Cha cậu, “Ai vậy ba?” Cha cậu nói bây giờ con chú ý nghe, rồi ông nói lớn “Con thật dễ thương” tiếng vọng lại “Con thật dễ thương”. Ông giải thích: “Con ơi, đây là tiếng vọng lại: tiếng của con đó. Cuộc sống trả lại cho chúng ta những gì chúng ta ban ra, gieo ra.”

- Muốn có tình yêu thương con hãy gieo tình thương.
- Muốn người khác đối xử nhân từ, con hãy gieo nhân từ.
- Muốn có sự cảm thông con hãy gieo thông cảm!
- Muốn người khác kiên nhẫn và tôn trọng con hãy gieo kiên nhẫn và tôn trọng.
- Cuộc sống trả lại chúng ta những gì chúng ta gieo.
- Có gieo thì sẽ có gặt! Và không gieo thì không có gì cả!

Tôi muốn cùng học hỏi những câu KT này để khích lệ chúng ta cứ tiếp tục gieo. Gieo những điều tốt lành, gieo lời Chúa, gieo những gì thuộc về Thánh Linh để có ngày chúng ta sẽ gặt. Những gì hôm nay chúng ta gieo rất quan trọng vì đây là tương lai của chúng ta!

I-TRONG ĐỜI SỐNG CÁ NHÂN

1. **Lối sống:**

Mỗi con người có cách sống khác nhau (Life style). Chúng ta chọn cách suy nghĩ, chọn nghe, chọn xem, chúng ta chọn cách giao tiếp... những điều này đưa đến lối sống của chúng ta. Lối sống lành mạnh hay lối sống không lành mạnh. Lối sống tích cực hay lối sống tiêu cực. Lạc quan hay bi quan... Lối sống hòa đồng hay cô lập, yêu thương hay thù hận... Gióp 4:8 “*Ai cày sự gian ác, Và gieo điều khuấy rối, thì lại gặt lấy nó.*” Châm ngôn 22:8 “*Kẻ nào gieo sự bất công sẽ gặt điều tai họa*”. Châm ngôn 26:27 “*Ai đào hầm sẽ té xuống đó; Kẻ nào lăn đá, đá sẽ trở đè lại nó.*” Người con trai hoang đàng trong Lu-ca 15 chọn cách sống: “*tóm thâu hết, đi phương xa, ở đó, ăn chơi hoang đàng, tiêu sạch gia tài mình.*”(Luca 15:13)

Lối sống rất quan trọng vì ảnh hưởng đến tâm thần, thể xác và những người quanh ta.

2. **Cách xử sự:**

Cuộc sống là chuỗi ngày phải đối đáp, quyết định, phản ứng... Trong tuyển tập “Chấp Cánh Cho Tâm Hồn Bay Cao” của Dương Quang Thoại có câu chuyện: Người nông dân nọ thuê một mảnh đất để cày cấy đã nhiều năm. Ông là một người rất siêng năng trong việc đồng áng, vì thế không mấy khó khăn trong việc tiếp tục gia hạn hợp đồng thuê đất. Nhưng một ngày kia, người chủ đến nói với ông: “Con trai của ông chủ sẽ cưới vợ, và anh ta quyết định sẽ sống tại nông trại này. Cho nên khi hợp đồng thuê hết hạn cuối năm nay, ông phải đi tìm một miếng đất khác.” Người nông dân choáng váng, ông nài nỉ để mình tiếp tục được thuê nông trại đó, nhưng bị chối từ. Về nhà, người nông dân tự nghĩ: “Thật là uổng công ta bấy lâu!” Càng nghĩ, ông càng giận đến độ muốn trả thù. Ông đi tìm những giống cỏ hoang khó diệt nhất, rồi trong một đêm tối trời trước ngày ông phải rời nông trại, ông đi gieo chúng khắp cả cánh đồng mà bấy lâu ông đã bỏ công sức để giữ cho nó tốt tươi. Trở về nhà, ông hài lòng với những gì mình đã làm. Sáng hôm sau, trong khi người nông dân đang thu dọn hành lý của

mình đề ra đi thì viên quản lý đến. Ông ta nói: “Con trai của ông chủ đã đổi ý, anh ta sẽ sống ở thành phố, vì thế ông có thể tiếp tục thuê nông trại này.” Người nông dân không tin vào tai mình! Ông đứng đó im lặng, rồi nhớ đến những gì mình đã làm đêm qua. Trước mắt sẽ là những chuỗi ngày dài vất vả để nhổ những chum cỏ dại đó. Ông tự trách bản thân: “Mình đúng là khờ dại!”

Lời Chúa khuyến khích chúng ta trong Galati 6:9 "*Chớ mệt nhọc về sự làm lành, vì nếu chúng ta không trỗi nãi, thì đến kỳ, chúng ta sẽ gặt.*" BDY "*Hãy kiên tâm làm việc thiện, đừng chán nản, vì đến mùa chúng ta sẽ gặt hái kết quả tốt đẹp.*" Thường làm lành thì phải mệt, phải trả giá. Lời Chúa nhắc chúng ta phải tranh thủ, tận dụng cơ hội để làm lành: nâng đỡ, giúp đỡ. Xin Chúa giúp chúng ta có những lời đối đáp tốt lành. Cư xử nhân từ. Gieo cách xử sự tử tế, hòa nhã, tận dụng cơ hội làm việc lành. Cách xử sự, hành động, phản ứng trước sự việc nói lên con người của chúng ta thế nào. Trong cuộc sống: Hãy quan tâm đến những lời góp ý chân tình, xây dựng và đừng quá quan tâm đến những lời người khác nói xấu về mình nhưng hãy quan tâm đến lời Chúa nói gì về mình!

II-TRONG ĐỜI SỐNG TÂM LINH

1. Xây dựng nền tảng:

Gieo và gặt là định luật. Trong đời sống niềm tin cũng vậy, chúng ta xây dựng thế nào thì ngày mai niềm tin chúng ta sẽ trở nên như vậy. Chúng ta mạnh hay yếu, đứng vững vàng hay ngã đổ đều do chúng ta xây thế nào. Tâm linh chúng ta chỉ vững vàng và trưởng thành khi chúng ta xây dựng cuộc đời trên lời Chúa. Có nghĩa là suy nghĩ, sống hành động dựa trên lời dạy của Thánh kinh. Chúa Giê-xu phán những cuộc đời theo Chúa như vậy sẽ người khôn ngoan và đứng vững vàng. Mathiơ 7:24 24 "*Vậy, kẻ nào nghe và làm theo lời ta phán đây, thì giống như một người khôn ngoan cất nhà mình trên vầng đá. Có mưa sa, nước chảy, gió lay, xô động nhà ấy; song không sập, vì đã cất trên đá.*"

2. Đầu tư cho tương lai:

Một người thợ xây cất giỏi chuẩn bị nghỉ hưu, chủ năn nỉ xây giúp căn nhà cuối cùng. Ông cố gắng làm nhanh, không kỹ như những căn nhà xây trước đây vì nghĩ mình sẽ nghỉ hưu không cần việc làm. Ông xây vội vàng, cầu thả... Đến ngày hoàn tất, chủ dẫn ông đến căn nhà ông mới xây xong và cầm chìa khóa đưa cho ông và nói: “Đây là căn nhà của ông.” Công ty tặng cho ông để cảm ơn công sức của ông mấy mươi năm qua! Người thợ già hồi tiếc, biết vậy, mình sẽ xây căn nhà thật kỹ!

Côrinhtô 3:12-13, “*Nếu có kẻ lấy vàng, bạc, bửu thạch, gỗ, cỏ khô, rơm rạ mà xây trên nền ấy, thì công việc của mỗi người sẽ bày tỏ ra. Ngày đến sẽ tỏ tường công việc đó; nó sẽ trình ra trong lửa, và công việc của mỗi người đáng giá nào, lửa sẽ chỉ ra.*” Chúng ta đang đầu tư gì cho chính mình, cho con em của chúng ta? Chúng ta đang đầu tư bao nhiêu thì giờ, công sức cho con em chúng ta?

III-TRONG ĐỜI SỐNG PHỤC VỤ

Trong Mathiơ 13, Chúa Giê-xu khuyến khích chúng ta gieo và có đến 4 loại đất khác nhau. Kết quả cũng khác nhau. Nhưng nếu chúng ta không gieo thì không gặt. Chúng ta cứ gieo và một ngày chúng ta gặt mảnh đất tốt, từ mảnh đất tốt ấy sẽ kết quả bội phần. II Cô-rinh-tô 9:6 “*Hãy biết rõ điều đó, hễ ai gieo ít thì gặt ít, ai gieo nhiều thì gặt nhiều.*”

-Chúng ta muốn HT ngày càng vững mạnh mọi mặt, chúng ta phải góp phần phục vụ.

-Chúng ta muốn sự thờ phượng phong phú, đầy ơn, nghiêm túc... chúng ta phải bỏ nhiều thì giờ cầu nguyện, tập dợt...

-Chúng ta muốn các con em lớn lên trong Chúa, chúng ta phải góp phần dạy dỗ, đưa các em đến nhà thờ, ở nhà phải khuyến khích, tạo điều kiện cho các em biết thêm lời Chúa. Biết chúng ta bận rộn vô cùng, lời Chúa nhắc nhở chúng ta: “*Hãy lợi dụng thì giờ vì những ngày là xấu*”(Êphêsô 5:16)

“Cầu xin Chúa dạy chúng tôi biết đếm các ngày chúng tôi để chúng tôi được lòng khôn ngoan.” (Thi Thiên 90:12)

-Chúng ta muốn Hội Thánh có thể làm được nhiều mục vụ khác nhau: xã hội, truyền giáo, giáo dục... chúng ta phải trung tín trong việc dâng hiến 1/10. Khi chúng ta làm phần của mình thì Đức Chúa Trời sẽ làm phần còn lại: I Cô-rinh-tô 3:7 *“Vậy, người trồng, kẻ tưới, đều không ra gì, song Đức Chúa Trời là Đấng làm cho lớn lên.”*

KẾT LUẬN

Lời Chúa phán: Galati 6:7 *“Chớ hề dối mình; Đức Chúa Trời không chịu khinh dể đâu; vì ai gieo giống chi, lại gặt giống ấy.”*

Thi thiên 126:5 : *“Kẻ nào gieo giống mà giọt lệ sẽ gặt hái cách vui mừng”*. Ngày này năm sau hoặc những năm về sau, chúng ta sẽ ra sao là do những gì chúng ta đang gieo ngày hôm nay.

- Nếu bạn gieo ích kỷ, bạn sẽ gặt cô đơn.
- Nếu bạn gieo lòng tốt, bạn sẽ gặt thân thiện.
- Nếu bạn gieo khiêm tốn, bạn sẽ gặt mến trọng.
- Nếu bạn gieo trách hờn, lên án, bạn sẽ gặt cô lập.
- Nếu bạn gieo thông cảm, bạn sẽ gặt hòa thuận.
- Nếu bạn gieo chăm chỉ, bạn sẽ gặt thành công.
- Nếu bạn gieo lừa dối, bạn sẽ gặt nghèo khổ, ngu dốt.
- Nếu bạn gieo tha thứ, bạn sẽ gặt hòa bình.
- Nếu bạn gieo tham lam, bạn sẽ gặt đau khổ, tù tội.
- Nếu bạn gieo cởi mở, bạn sẽ gặt thân mật, thông cảm.
- Nếu bạn gieo thù hận, bạn sẽ gặt kẻ thù.
- Nếu bạn gieo hòa nhã, thông cảm, bạn sẽ gặt cộng tác.
- Nếu bạn gieo niềm tin, bạn sẽ gặt phép lạ.
- Nếu bạn gieo tin đồn thất thiệt, bạn sẽ gặt lo sợ.
- Nếu bạn gieo yêu thương, bạn sẽ gặt tình người.
- Nếu bạn gieo khen ngợi khuyến khích, bạn sẽ gặt cảm mến.

- Nếu bạn gieo dịu dàng, tể nhị bạn sẽ gặt nhẹ nhàng, an bình.
- Nếu bạn gieo nóng nảy, bạn sẽ gặt giận dữ.
- Nếu bạn gieo lạc quan, bạn sẽ gặt tin yêu.
- Nếu bạn gieo tranh dành, so bì, bạn sẽ gặt chia rẽ.
- Nếu bạn gieo hy sinh, bạn sẽ gặt biết ơn.
- Nếu bạn gieo chỉ trích, bạn sẽ gặt phản kháng.
- Nếu bạn gieo chia sẻ, bạn sẽ gặt giúp đỡ.
- Nếu bạn gieo nụ cười, bạn sẽ gặt niềm vui.
- Nếu bạn gieo chuyên cần học hỏi, bạn sẽ gặt kiến thức.
- Nếu bạn gieo hồ đồ, thiếu suy xét bạn sẽ gặt hối hận.
- Nếu bạn gieo lời Chúa, bạn sẽ gặt sự sống vĩnh cửu.
- *Gieo suy nghĩ, gặt hành động!
- *Gieo hành động, gặt thói quen!
- *Gieo thói quen, gặt lối sống!
- *Gieo lối sống, gặt số phận!

Galati 6:8 Bản diễn ý: “Người gieo giống xấu theo bản tính cũ sẽ gặt hái sự hư hoại, diệt vong. Người gieo giống tốt của Thánh Linh sẽ gặt hái sự sống vĩnh cửu do Thánh Linh ban tặng.”

Xin Chúa giúp chúng ta tích cực, tận dụng cơ hội để gieo những điều thuộc về Thánh Linh, gieo những điều tốt lành, có ích cho đời sống tâm linh, gieo những ảnh hưởng tốt.

A-men!
MS Nguyễn Duy Trung
(songdaoonline.com)

ƯỚC MƠ

Sống trên đời ai cũng có những ước mơ: học giỏi, thành đạt, gia đình êm ấm, cuộc sống sung túc, có khả năng này, khả năng kia để hầu việc Chúa, dắt đưa nhiều người về với Chúa... Nhưng đã có bao nhiêu điều chúng ta từng mơ ước đã trở thành sự thật?

Người ta hơn thua nhau đôi khi không phải vì không có ước mơ, hoài bảo, mà hơn thua nhau ở chỗ có cố gắng kiên trì thực hiện hoài bảo, ước mơ của mình hay không.

Muốn chinh phục một ngọn núi phải bắt đầu những bước chân đầu tiên từ chân núi. Muốn xây ngôi nhà cao tầng phải bắt đầu đặt những viên gạch đầu tiên. Để ước mơ thành hiện thực thì chúng ta phải bắt tay vào thực hiện nó từ bước đầu tiên. Có đi thì mới có thể tới, cuộc hành trình nào cũng vậy, phải có khởi hành lên đường thì mới có thể đến đích.

Ai đó đã từng nói rằng: “Nếu bạn muốn biến những ước mơ của mình thành hiện thực, điều đầu tiên mà bạn cần phải làm là thức dậy.”

Đến lúc cần thức dậy để bắt đầu chiến đấu cho những ước mơ của mình.

MS Dương Hữu Thắng

VIỆC LÀNH VÀ CHỨNG ĐẠO

1 Phi-e-rơ 2:12

"Phải ăn ở ngay lành giữa dân ngoại, hầu cho họ là người vẫn gièm chê anh em như người gian ác, đã thấy việc lành anh em, thì đến ngày Chúa thăm viếng, họ ngợi khen Đức Chúa Trời".

05.08

ONEMIN RADIO
WWW.ONEMIN.TN

*Kinh Thánh: 1 Phi-e-rơ 2:12
"Phải ăn ở ngay lành giữa dân ngoại, hầu cho họ là người vẫn gièm chê anh em như người gian ác, đã thấy việc lành anh em, thì đến ngày Chúa thăm viếng, họ ngợi khen Đức Chúa Trời".*

Phân Đoạn Kinh Thánh nền tảng: Ma-thi-ơ 6:13-16 Xin chớ để chúng tôi bị cám dỗ, mà cứu chúng tôi khỏi điều ác! [Vì nước, quyền, vinh hiển đều thuộc về Cha đời đời. A-men.]

Vả, nếu các người tha lỗi cho người ta, thì Cha các người ở trên trời cũng sẽ tha thứ các người. Song nếu không tha lỗi cho người ta, thì Cha các người cũng sẽ không tha lỗi cho các người. Khi các người kiêng ăn, chớ làm bộ buồn rầu như bọn giả hình; vì họ nhắm mặt, cho mọi người biết họ kiêng ăn. Quả thật, ta nói cùng các người, bọn đó đã được phần thưởng của mình rồi.

Rô-ma 10:17 dạy rằng: *"Đức tin đến bởi sự người ta nghe, mà người ta nghe, là khi Lời Đấng Christ được rao giảng."* Việc rao giảng Phúc Âm rất quan trọng. Không rao giảng Phúc Âm thì chẳng ai biết về Chúa, để mà tin Ngài. Xưa nay, Chúa đã dùng các chứng nhân để rao giảng sứ điệp của Ngài và cứu vớt nhiều người. Trong số những sứ giả này, cũng có những người bất toàn, nhiều khiếm khuyết, qua đó chúng ta thấy nếp sống của chứng nhân cũng có một vai trò rất quan trọng trong việc chứng đạo.

Việc lành là hương vị của chứng nhân. Ở nhiều nơi, người chưa tin hay có thành kiến với đạo Chúa, vì đạo Chúa khác với tôn giáo và niềm tin

truyền thống của họ. Nhưng qua những việc lành của con cái Chúa, người ngoại như nếm được hương vị của Phúc Âm, và họ có thể chuyển từ ác cảm đến thiện cảm. Không những họ yêu mến con cái Chúa, mà còn mong muốn được có đời sống như con cái Chúa và sẵn sàng gia nhập cộng đồng dân Chúa. Với cảm tình như vậy, họ sẽ sẵn sàng tin nhận Chúa khi có người rao giảng Phúc Âm và được Chúa Thánh Linh thúc giục. Ngược lại, nếu con dân Chúa không sống thiện lành, chúng ta sẽ gây ác cảm với người ngoại. Lúc ấy, dù chúng ta có thuyết giảng hùng hồn, hợp lý đến đâu thì họ cũng bịt tai không nghe, vì việc làm của chúng ta sẽ lấn át tiếng nói của chúng ta.

Việc lành là áo giáp của chứng nhân. Ê-phê-sô 6:14 dạy chúng ta phải mặc lấy áo giáp bằng sự công bình. Thật vậy, có khi chứng nhân của Chúa sống giữa một thế giới thù nghịch, người ngoại sẵn sàng gièm chê đạo Chúa. Trong trường hợp ấy, việc lành của con cái Chúa sẽ là áo giáp vững chắc, để chống lại những mũi tên công kích của kẻ thù. Sứ đồ Phi-e-rơ khuyên con dân Chúa: *“Phải ăn ở ngay lành giữa dân ngoại, hầu cho họ là người vẫn gièm chê anh em như người gian ác, đã thấy việc lành anh em, thì đến ngày Chúa thăm viếng, họ ngợi khen Đức Chúa Trời”* (I Phi-e-rơ 2:12). Nếu không có áo giáp công bình, chúng ta dễ bị gục ngã trước những mũi tên công kích của kẻ thù. Kẻ thù chỉ cần nêu lên những xấu xa, giả dối của chúng ta, thì tất cả những lời rao giảng của chúng ta sẽ sụp đổ ngay tức khắc.

Việc lành là tấm gương của chứng nhân. Làm chứng cho Chúa không chỉ là giúp cho người ta biết Phúc Âm và tiếp nhận Chúa làm Cứu Chúa của mình, nhưng còn là “môn đệ hóa” tín hữu mới. Người mới tin Chúa cần học tập để sống nếp sống thiện lành, xứng đáng là con cái Chúa. Họ sẽ học tập qua lời giảng dạy, và nhất là qua nếp sống của những tín hữu đi trước. Họ sẽ bắt chước người hướng dẫn họ. Nếu người hướng dẫn không bắt chước Chúa trong nếp sống thiện lành, thì thật là tai hại. Đây chính là trường hợp người mù dẫn người mù, và cả hai cùng sụp xuống hố (Ma-thi-ơ 15:14).

Việc lành là đầu tư của chứng nhân. Là con dân Chúa, ai cũng mong gặt hái nhiều thành quả cho Chúa. Ước vọng ấy tốt. Tuy nhiên, Chúa không ban thưởng cho chúng ta theo thành quả công việc chúng ta làm, nhưng theo lòng trung tín với trách nhiệm, và theo lòng vâng phục Chúa mà sống thiện lành. Chúa cho biết trong ngày phán xét Chúa sẽ ban thưởng cho người làm những việc thiện lành, như cho người đói có thức ăn, người khát có nước uống, người trần truồng có quần áo để mặc, hay là thăm viếng người bị tù đầy (Ma-thi-ơ 25:34-46).

Oneway.vn

GIEO VÀ GẶT

“Chớ hề dối mình; Đức Chúa Trời không chịu khinh dễ đâu; vì ai gieo giống chi, lại gặt giống ấy. Kẻ gieo cho xác thịt, sẽ bởi xác thịt mà gặt sự hư nát; song kẻ gieo cho Thánh Linh, sẽ bởi Thánh Linh mà gặt sự sống đời đời. Chớ mệt nhọc về sự làm lành, vì nếu chúng ta không trễ nải, thì đến kỳ, chúng ta sẽ gặt. Vậy, đương lúc có dịp tiện, hãy làm điều thiện cho mọi người, nhất là cho anh em chúng ta trong đức tin.” (Ga-la-ti 6:7-10)

Tôi sinh ra và lớn lên nơi miền quê nghèo, nên những kí ức thời ấu thơ tôi không thể nào quên được. Cuộc sống của người ta quanh năm lam lũ với ruộng, vườn, nương, rẫy, với đủ loại cây trồng vật nuôi. Nơi mà con người ta; già, trẻ, trai, gái, lớn, nhỏ đều phải làm việc. Và nhờ thế, tôi biết được cơm không thể tự nhiên mà có, cũng không thể hôm nay gieo mạ mà ngày

mai có gạo nấu cơm. Cũng không thể trồng xuống đất hạt cải mà lại mong hái được trái ngô (bắp), con gà thì đẻ ra quả trứng, ấp quả trứng một thời gian mới nở ra con gà con, chứ không thể nở ra con bê... Điều này đúng cho cả nghĩa đen và nghĩa bóng, cho cả thuộc thể lẫn thuộc linh, cho cả vật chất lẫn tinh thần...và quan trọng, nó đúng vì nó đến từ lời của Đức Chúa Trời. “...*vì ai gieo giống chi, lại gặt giống ấy.*”, “...*thì đến kỳ, chúng ta sẽ gặt*”. Trải qua tất cả, tôi vẫn cảm ơn CHÚA cho tôi được sinh ra trong một gia đình nghèo, con đông, nơi vùng quê nghèo heo hút ngày ấy.

Một ngày kia một đứa em, đang sống hạnh phúc cùng chồng và con trai nhỏ nơi xứ người, nhắn tin và nói với tôi rằng: “em có được như ngày hôm nay là nhờ ngày đó chị đã khích lệ em, nếu không có lẽ em đã đi sang một hướng sai lầm nào đó.” (ngày đó là ngày nào tôi không nhớ, và nó đã xảy ra cách đây gần 10 năm rồi. Tôi đã nói gì với em và về vấn đề gì tôi cũng không nhớ). Nhưng quan trọng là nhờ ngày đó tôi đã nói, và hôm nay em đã hài lòng với cuộc sống của mình.

Bạn không thể biết những gì bạn gieo hôm nay, ngày mai, ngày kia hoặc tương lai xa sẽ như thế nào, nhưng việc của bạn và tôi là cứ gieo, đặc biệt là với anh em chúng ta trong đức tin. “*Chớ mệt nhọc về sự làm lành, vì nếu chúng ta không trỗi nãi, thì đến kỳ, chúng ta sẽ gặt. Vậy, đương lúc có dịp tiện, hãy làm điều thiện cho mọi người, nhất là cho anh em chúng ta trong đức tin.*” (Ga-la-ti 6:9-10)

Trước khi CHÚA cho tôi đồng hành cùng chồng mình trong chức vụ, thì tôi làm việc cho mục vụ thiếu nhi. CHÚA cho chúng tôi đi nhiều nơi, làm việc với nhiều người, huấn luyện và dạy dỗ nhiều lớp thiếu nhi. Trong đó, nơi mà tôi ấn tượng nhất là nơi tôi sinh ra và lớn lên. Mỗi năm một lần và cũng chỉ vài ngày đến một tuần ngắn ngủi, tôi cùng đồng nghiệp vượt hơn ngàn km về và tổ chức dạy Thánh kinh hè cho các em. Nơi đây, các em chủ yếu là người sắc tộc, quanh năm nghèo đói, rách rưới, dơ bẩn...

Mỗi mùa hè như vậy chúng tôi vật lộn với hàng trăm em, có khi lên tới hơn 400 em với số giáo viên ít ỏi. Các em nghịch ngợm, dơ bẩn, ngán ngạo

không biết gì cả... nhưng chúng tôi vẫn nhờ ơn CHÚA truyền đạt đến các em tình yêu thương, lời CHÚA, chơi đùa, dạy dỗ, chăm sóc,...cả thuộc thể lẫn thuộc linh. Và năm này qua năm khác, bằng một thời gian, quay nhìn lại, rất nhiều em trong số các em ngày đó nay là trưởng điểm nhóm, là chấp sự chi hội, là nhân sự truyền giáo, và là giáo viên dạy Thánh kinh hè cho lớp mới. Điều này tôi và bạn không thể nhìn thấy được ngay trong lúc mình “gieo” hay một vài năm sau đó, mà nó là cả một quá trình đi kèm với việc chăm sóc, nuôi dưỡng.

Bạn muốn con mình lớn lên có lời CHÚA trong lòng, nhưng điều gì xảy ra nếu mỗi ngày bạn chỉ dạy con mình những bài ca dao tục ngữ? Con bạn sẽ không bao giờ biết cầu nguyện trước khi ăn cơm và đi ngủ, nếu bạn không dạy chúng và cùng chúng làm điều đó mỗi ngày. Đó là chúng ta đang gieo, và tới kỳ chúng ta sẽ gặt.

Song sẽ có những lúc, chúng ta thấy rằng những việc mình làm dường như vô ích, đi ngược lại với số đông, bị người xung quanh cười nhạo. Nhiều lúc dường như kiệt sức, cô đơn, mất mát... Nhưng hãy học nơi kinh nghiệm của vua Đa-vít: *“Kẻ gieo giống mà giọt lệ, sẽ gặt hái cách vui mừng. Người nào vừa đi vừa khóc đem giống ra rải, ắt sẽ trở về cách vui mừng, mang bó lúa mình”* (Thi thiên 126:5-6).

Và cuối cùng: *“Hễ làm việc gì, hãy hết lòng mà làm, như làm cho Chúa, chớ không phải làm cho người ta,”* (Cô-lô-se 3:23). Kinh nghiệm của tôi, lúc bạn gieo, bạn hãy đặt vào đó những ước mơ cùng với sự kính sợ CHÚA, bước đi trong đường lối CHÚA. Bạn không thể gieo và gặt cùng lúc, nên hãy giao phó cho CHÚA phần việc của CHÚA, đừng quan tâm đến những gì khác, vì nó có thể làm chậm hoặc ngăn cản việc bạn gieo, bạn sẽ mất đi dịp tiện CHÚA ban.

“Phước cho người nào kính sợ Đức Giê-hô-va, đi trong đường lối NGÀI! Vì người sẽ hưởng công việc của tay mình, được phước và may mắn.” (Thi thiên 128:1-2).

Gieo Giống Chi, Gặt Giống Ấy

Ai gieo giống chi, lại gặt giống ấy. Kẻ gieo cho xác thịt, sẽ bởi xác thịt mà gặt sự hư nát; song kẻ gieo cho Thánh Linh, sẽ bởi Thánh Linh mà gặt sự sống đời đời. (Ga-la-ti 6:7&8)
Người trồng, kẻ tưới, đều không ra gì, song Đức Chúa Trời là Đấng làm cho lớn lên. (I Cô-rinh-tô 2:7)

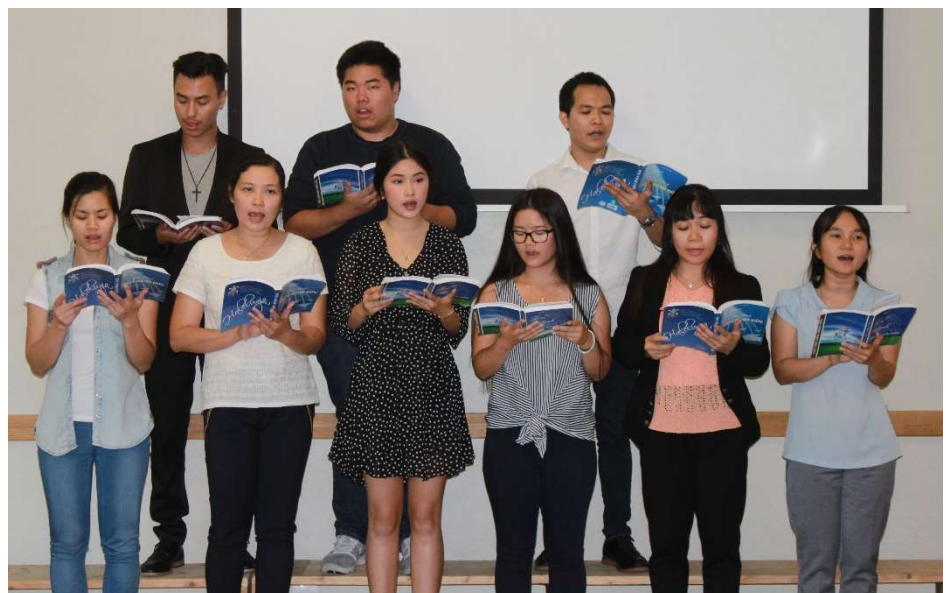
Gieo và gặt là tiến trình mầu nhiệm
Giống ta gieo sẽ đội đất, nảy mầm
Đức Chúa Trời làm kết trái, đơm bông
Ta chỉ biết... ta gieo rồi ta gặt.
Hạt giống gieo phải lựa toàn giống tốt
Không ai gieo hạt giống lép bao giờ
Khi gieo rồi, ta chăm sóc, ta chờ
Tới mùa gặt, đem vào kho... ơn phước.
Kinh nghiệm đời ta thấy luôn trước mắt
Kẻ ác tâm lãnh quả báo nhãn tiền
Đừng ỷ mình đang có chức, có quyền
Hãy cẩn thận, gieo chi thì... gặt nấy.
Giống xác thịt là căn cơ... tội lỗi
Đừng mong gì có bông trái tốt tươi
Đến cuối cùng, gặt hư nát mà thôi
Giống xác thịt sẽ sanh ra... xác thịt.

Trái Thánh Linh ta ăn ngon, ngon tuyệt
Trái bình an, trái ân điển thỏa vui
Trái thiêng liêng, trái sự sống đời đời
Hãy chung sức cùng nhau gieo giống ấy.

*Tường Lưu
Tâm Linh Thi Tập - Houston, Texas*

Sinh hoạt Hội Thánh tại chi hội Aarau Chúa nhật 13.08.2017

Lễ Dâng Con
Bé Oscar của gia đình anh chị
Jonathan Sejnoha & Thảo

Lễ Báp-Têm

Làm sao để thiếu niên tiếp tục phục vụ Chúa khi trưởng thành

“Phải làm gì với những đứa con của chúng ta đây?” Một nhóm các bậc phụ huynh ngồi lại với nhau trong văn phòng của tôi vừa khóc vừa đưa ra những câu hỏi bàn về con cái của mình.

Tôi là một mục sư phụ trách các em thiếu niên, và tôi thấy ngạc nhiên vì lần này các bậc phụ huynh ở Hội Thánh không còn đề cập đến việc những em thiếu niên hư, thích tiệc tùng và say xỉn. Lần này họ lại kể câu chuyện về các “Cơ Đốc nhân ngoan” được lớn lên trong gia đình và nuôi dưỡng trong nhà thờ nhưng lại từ bỏ đức tin khi bắt đầu đi học Đại học – Cao Đẳng.

Những em này từng là thành viên của Ban Thiếu niên, tham gia rất nhiều hoạt động dành cho thanh thiếu niên của Hội Thánh, hăng hái trong những chuyến đi truyền giáo ngắn hạn và phục vụ trong một vài mục vụ khác nhau khi còn là thiếu niên. Nhưng bây giờ các em lại

không làm bất kỳ mục vụ nào nữa. Dù các phụ huynh đau khổ này có đưa ra ý tưởng cử người đến chăm sóc đặc biệt về niềm tin cho con em của họ ở trường Đại học, tôi không thực sự nghĩ phương pháp này sẽ giải quyết được gốc rễ vấn đề. Số liệu thống kê lượng sinh viên đi nhà thờ khiến chúng tôi thực sự đau lòng và hoang mang. Hội Thánh chúng tôi đã làm gì sai? Ban Thiếu niên đã làm gì sai? Báo cáo và khảo sát dường như cũng không ra được vấn đề. Và không có một giải pháp đơn giản nào có thể mang những người trẻ hư mất kia về với Hội Thánh ngoài việc tiếp tục cầu nguyện và gieo Phúc Âm vào chính đời sống các em. Tuy nhiên, chúng ta có thể nhìn vào những em ở lứa tuổi gần 20 đang cam kết và phục vụ trong các mục vụ tại các Hội Thánh. **Điều gì đã giúp các em này vẫn đang trung tín sinh hoạt ở Hội Thánh?** Dưới đây là một vài quan sát của tôi đối với những bạn

trẻ như thế và hi vọng những ai đang hướng dẫn các em thiếu niên cũng nên suy nghĩ và áp dụng:

1. Thiếu niên cần được biến đổi

Sứ đồ Phao-lô không sử dụng các cụm từ như “Cơ Đốc nhân trên danh nghĩa” hay “đứa trẻ khá ngoan”. Chúng ta có thể nói: “Đúng là em thiếu niên này đã làm điều sai, nhưng em ấy cũng tốt đấy chứ.” Nhớ rằng Kinh Thánh không nói như vậy. Khi chúng ta đối diện với sự biến đổi nhắc đến trong Kinh Thánh, chúng ta biết rằng cần có sự biến đổi triệt để: *“Vây, nếu ai ở trong Đấng Christ, người ấy là tạo vật mới, những gì cũ đã qua đi, này, mọi sự đều trở nên mới”* (2 Cô-rinh-tô 5:17).

Chúng ta, những mục sư, lãnh đạo và anh chị hướng dẫn, cần phải nhìn lại để hiểu ơn cứu rỗi đúng như bản chất của nó: sự cứu rỗi là một phép lạ đến từ năng quyền vinh quang của Đức Chúa Trời qua hành động của Đức Thánh Linh. **Thiếu niên ngoan là chưa đủ. Chúng ta cần thiếu niên được biến đổi.** Chúng ta không nên chỉ hài lòng vì các em sinh

hoạt cùng nhóm thanh thiếu niên và tham gia những kỳ trại vui vẻ. Chúng ta cần quý gồi và cầu nguyện để Đức Thánh Linh sẽ làm công việc cứu chuộc kỳ diệu của Ngài trong lòng mỗi em. Tóm lại, chúng ta cần tập trung vào sự biến đổi. Liệu có bao nhiêu người trong chúng ta đang rao giảng về “Tin Lành không được biến đổi”? **Hỡi những nhân sự đang giúp đỡ thế hệ trẻ, chúng ta cần phải rao giảng, dạy dỗ và trò chuyện với các em thiếu niên, đồng thời cần cầu nguyện dộc đở để công việc kỳ diệu của sự tái sinh diễn ra ngay trong tâm lòng và linh hồn của những bạn trẻ bằng năng quyền của Đức Thánh Linh.** Khi điều này xảy ra, chắc chắn “cái cũ qua đi” và “cái mới đến”. Chúng ta sẽ không phải làm việc với một nhóm các “Cơ Đốc nhân trên danh

nghĩa”. Chúng ta sẽ sẵn sàng dạy dỗ, môn đồ hóa và trang bị cho thế hệ lãnh đạo Hội Thánh tương lai – “những tạo vật mới” – ấy là những người luôn khao khát được biết và chia sẻ lời Chúa. Đó là những người trẻ được biến đổi để tiếp tục yêu mến Chúa Giê-xu và phục vụ Hội Thánh.

2. Thiếu niên cần được trang bị (chứ không chỉ giải trí)

Gần đây chúng tôi có “ngày của phái mạnh” dành cho một số các bạn nam trong Ban Thiếu niên của chúng tôi. Chúng tôi bắt đầu với một trận đấu bóng rổ ở công viên, sau đó là chơi điện tử và kết thúc vào buổi chiều với bữa ăn gồm pizza và nước ngọt.

Tôi không hề phản đối những thú vui do Ban Thiếu niên tổ chức (tạm thời chưa tranh cãi xem những hoạt động trên đúng hay sai nhé), nhưng những mục sư hay anh chị hướng dẫn thiếu niên cần liên tục nhắc lại lời Chúa trong Ê-phê-sô 4:11-12 cho chính bản thân mình: *“Chính Ngài đã cho một số người làm sứ đồ, một số làm tiên tri, một số làm nhà truyền giảng Tin Mừng, một số làm mục sư và giáo sư, để*

trang bị các thánh đồ cho những công tác phục vụ, nhằm xây dựng thân thể của Đấng Christ.”

Đấng Christ cho chúng ta ơn dạy dỗ Hội Thánh, không phải chỉ để vui chơi cùng nhau hay để xây dựng mối thông công. **Ngài đưa chúng ta đến Hội Thánh để “trang bị” cho những người làm sứ mạng Phúc Âm, để mở mang Hội Thánh của Chúa.** Dù tôi giảng hay thế nào đi chăng nữa mà tôi vẫn không trang bị cho các em cách chia sẻ Phúc Âm hay môn đồ hóa những người mới tin Chúa và hướng dẫn việc học Kinh Thánh thì tôi vẫn chưa hoàn thành sự kêu gọi của mình. Để các em được cứu rỗi, chúng ta chỉ có thể cầu nguyện. **Nhưng sau khi đã được biến đổi rồi, nhiệm vụ mà Chúa giao cho chúng ta là phải thổi bùng lên ngọn lửa đức tin để các em phục vụ, dẫn dắt, dạy dỗ và tăng trưởng.** Nếu các sinh viên của chúng ta ra trường mà không có thói quen đọc Kinh Thánh, kỹ năng học Kinh Thánh và làm gương sáng trong việc môn đồ hóa và cầu nguyện thì chúng ta đã khiến họ hư mất. Chúng ta mua vui cho các em chứ chưa trang bị được gì cả. Điều

này thật đáng buồn. Hãy tạm quên đi những chương trình dành cho thanh thiếu niên. Liệu các em thanh thiếu niên hiện tại có giữ vững niềm tin của mình khi vào Đại học, khi đi làm? Các em liệu có tham gia vào Hội Thánh mới và bắt đầu tự phục vụ Chúa tại đó mà không cần ai nhắc nhở không? Chúng ta có đang trang bị hết khả năng cho các em, hay chỉ đơn thuần là chúng ta đang dành cho các em khoảng thời gian vui vẻ, thoải mái với nhau?

Chúng ta không cần những nhóm thanh niên chơi vui vẻ, chúng ta cần trang bị từ trong Hội Thánh để chúng có thể dạy dỗ, dẫn dắt và phục vụ. Hãy gạt những kế hoạch dành cho Ban Thiếu niên sang một bên, nhìn thẳng vào một em thiếu niên và tự hỏi rằng: “Tôi phải làm thế nào để trong khoảng 4 năm tới có thể trang bị cho em này tốt nhất có thể? Để 10 năm nữa gặp lại tôi nhận ra rằng em đã trở thành một chấp sự/lãnh đạo trong Hội Thánh hay một giáo viên trường Chúa nhật cho thiếu nhi?”

3. Thiếu niên cần được cha mẹ dạy lời Chúa

Trong vai trò mục sư cho thanh thiếu niên, tôi không thể làm tất cả những điều trên. Tất cả những sự trang bị mà tôi đề cập tới hoàn toàn nằm ngoài giới hạn khả năng của tôi. Tôi không thể mang đến sự biến đổi cho các em, và tôi cũng không thể trang bị cho các em hiệu quả ở nhà thờ nếu như về đến nhà gia đình không tiếp tục trang bị. Tất cả những “cựu thiếu niên” đang phục vụ tại Hội thánh thường có một điểm chung: lời Chúa là trung tâm trong gia đình các em. Những nhân sự thanh niên trong lứa tuổi 20, những người đang phục vụ, dẫn dắt và điều hành thế hệ trẻ chính là những đứa trẻ xưa kia được bố mẹ dắt đến nhà thờ. Khi còn là những đứa trẻ, bố mẹ họ sẽ phạt và bắt họ phải giải trình mỗi khi họ nổi loạn hay chống đối. Họ được nghe bố mẹ đọc Kinh Thánh trong mỗi buổi tối. Bố mẹ họ dù nghiêm khắc nhưng thực ra đang làm theo lời Chúa vì lợi ích của con em mình. Tất nhiên đây không phải là công thức đúng với mọi trường hợp. Có những em “đạo dòn” vẫn bỏ Chúa, và có những em sống trong gia đình tan vỡ nhưng lại phục vụ Chúa hết mình khi thực sự kinh nghiệm được

Ngài. Những điều này không phải không xảy ra, nhưng rất ít. Nhìn chung, những em được lớn lên trong gia đình có cha mẹ yêu Chúa, yêu thương lẫn nhau và yêu con cái sau này cũng sẽ trở thành Cơ Đốc nhân yêu và phục vụ Chúa.

Lời Chúa trong Châm ngôn 22:6 không đưa ra một khuôn mẫu luôn đúng 100%, nhưng lại cho chúng ta một nguyên tắc đến từ kế hoạch kì diệu của Chúa, và Đức Chúa Trời luôn vui mừng khi những lời kì diệu của Ngài được lưu truyền qua các thế hệ: *“Hãy dạy cho trẻ thơ con đường nó phải*

theo, để khi trở về già, nó cũng không lìa khỏi đó.”

Hỡi những người dẫn dắt các em thiếu niên, hãy cầu nguyện dốc đổ cho sự **biến đổi thực sự**, vì đó là công việc của Đức Chúa Trời. Hãy **trang bị** các em cho công việc của Hội Thánh, và đó là phần việc của bạn.

Hỡi những bậc làm cha mẹ, hãy **giảng dạy** lời Chúa cho con mình và sống đời sống tràn đầy Phúc Âm, những mục vụ Hội Thánh làm đều phụ thuộc vào bạn.

Tin bài: Thùy Dương

Lược dịch từ: TheGospelCoalition.org

NIỀM TIN CỦA MẸ LÀ BƯỚC ĐI CỦA CON

Gia đình chú Hậu được biết đến như là một gia đình theo đạo Tin Lành gốc, tức là từ thời ông nội của Cấm thì cả nhà đã tin và hầu việc Chúa rồi nên trong làng xóm không mấy ai ưa cái gia đình này, vì thực chất ngoài gia đình này và hai gia đình nữa ở cái xã này lúc bấy giờ chẳng ai theo đạo Tin Lành, chủ yếu là Phật giáo hay đạo Cao Đài mà thôi.

Nói thật, họ ghét thềm trong bụng chứ chẳng ai nói thẳng trực tiếp bao giờ, chỉ là cách sống ghẻ lạnh và cái nhìn khinh khỉnh của họ làm người ta đôi khi cảm thấy buồn và áp lực kinh khủng.

Nhà chú Hậu có ba người con : hai gái và một trai. Cấm là con Út sau hai chị gái. Cấm từ lúc sinh ra nó đã rất còi, nó nhỏ lấm nhưng rất ít khi bị bệnh tật. Trong nhà, nó là ngoan nhất, học giỏi, lễ phép nên chẳng ai ghét nổi nó. Ba mẹ nó thì vẫn luôn cảm ơn Chúa vì đã cho cô chú ấy một đứa con trai biết vâng lời. Có lần mẹ nó xoa đầu nó và nói :

- Nhà mình nghèo lắm chẳng có tài sản gì nhiều, nhưng ba chị em con là tài sản lớn nhất mà Chúa ban cho ba mẹ. Với ba mẹ, tụi con là tất cả. Con phải nhớ điều này biết không !

- Dạ, con biết rồi mẹ ! Ba mẹ cũng là điều tuyệt vời nhất Chúa ban cho con. – Nó cười hì hì rồi chạy ra sân chơi nhảy cò cò với hai chị của nó.

Cô Việt nhìn ra sân và mỉm cười hạnh phúc, nhưng cô đâu biết rằng thử thách lớn nhất trong cuộc đời của cô đang đến gần, bắt đầu một chuỗi ngày đầy chiến đấu gian nan và sóng gió.

Đêm hôm ấy trời mưa to lắm, sấm chớp dữ dội, từng hạt mưa nặng trĩu như muốn đập nát những tấm tôn mỏng manh trên mái nhà. Sét đánh đâu đó khiến đường dây điện bị cháy, cả xóm làng chìm trong bóng tối, xa xa loe lói lên vài ánh đèn dầu hắt hiu. Nhiều nhà giờ này chắc đã lên giường ngủ rồi, dù bây giờ chỉ chưa tầm đến tám giờ.

Sau khi cho các con lên giường, hai vợ chồng chú Hậu ngồi nói chuyện với nhau xem ngày mai sẽ ra làm lại con mương mà hôm nay mưa nước ngập đã làm nó bị vỡ.

Cả hai đang bàn tính thì nghe thấy tiếng ho khan của cậu con trai Út, họ quay nhìn nhưng vì cơn ho ngừng tắt, nên họ bình thản tiếp tục câu chuyện. Được một lúc sau, cơn ho tiếp tục mạnh lên và kéo dài, khiến Cãm khó thở và bắt đầu rên la. Cô Việt vội chạy lại ôm con vào lòng, lấy tay xoa xoa vào ngực Cãm, rồi vỗ về nó :

- Con ngoan không sao đâu. Con khó chịu lắm phải không ? Cố gắng lên tí xíu là hết ngay thôi. Mẹ đây rồi, mẹ ở đây với con.

Chú Hậu loay hoay tìm cho ra chai dầu, vội vàng bôi cho con từ đầu, cổ, tay, chân. Chú vừa bôi, vừa hỏi Cãm :

- Con ơi ! Con đau ở đâu, nói Ba nghe ?

Cãm chỉ u ơ ... nói được vài câu lúc mê sản rồi ngất lịm đi. Người nó bắt đầu nóng rang, từng cơn co giật khiến cơ thể nó giãy nảy lên khỏi giường. Lúc này hai chị của nó đã tỉnh giấc, ngồi khóc ngất bên cạnh giường của nó. Ba mẹ nó vẫn tiếp tục lấy khăn lạnh trùm khắp người cho nó. Trời vẫn mưa to nên vẫn chưa dám đưa nó ra khỏi nhà.

Mấy người hàng xóm thấy nhà nó có tiếng khóc bèn chạy qua. Họ nghĩ thầm, chắc vợ chồng nhà này cãi nhau nên qua xem thử. Nhưng khi thấy cậu Cãm nhà này nằm bất động, từng cơn ho co giật thì họ cũng hơi chạnh lòng. Có người còn đi chạy lấy lá thuốc, giã và đắp cho nó. Chỉ có bà Lam hàng xóm nhà nó, trước giờ làm nghề bói toán bèn lại gần phán một câu, khiến ai nấy đều im bật :

- Số thằng nhỏ này đến đây thôi, nó mang hạn trong người. Từ nhỏ không cho nó đi giải hạn. Giờ đến hạn nên nó phải chịu đau đớn. Ba mẹ mà không thương con, tin vào cái ông Giê-xu gì đó, giờ hại con rồi. Bà ấy nói xong, quay lưng bỏ ra về trước bao lời xì xầm của những con người ở đó.

Ba mẹ Cãm vẫn im lặng. Cả hai cùng nhắm mắt cầu nguyện cho con. Lúc ấy mưa bắt đầu dứt hạt. Chú ấy lấy xe ra, mẹ Cãm lấy mền quấn cho con rồi mặc thêm áo mưa ra ngoài. Hai đứa con gái, cô chú tạm gửi cho mấy người hàng xóm, rồi chở con ra bệnh viện.

Họ đi rồi, hàng xóm lại tiếp tục bàn tán về câu nói của bà hàng xóm ban nãy. Vậy là họ nghĩ, số Cãm chỉ đến đây thôi.

Đến bệnh viện thì đã quá nửa đêm, chỉ có mỗi cô y tá ngồi trực tại phòng cấp cứu. Hai cô chú vội vàng đưa con vào thì cô y tá mới nhờ bác bảo vệ đi chở bác sĩ đến dùm, vì nhà bác sĩ cũng không xa lắm.

Sau khi cô y tá làm thủ tục cho Cãm, thì ba mẹ em vẫn ngồi ở ngoài hành lang và bắt đầu cầu nguyện. Bác sĩ tiến vào, thấy vợ chồng đang ngồi cầu nguyện thì buông lời mỉa mai:

- Cầu nguyện với thánh rồi thì còn gì cần đến chúng tôi nữa ? Thôi, yên tâm đi, chúng tôi sẽ chữa cho con của ông bà.

Bác sĩ vào và bắt đầu khám cho Cãm, giờ thì nó đã rơi vào trạng thái hôn mê. Bác sĩ cho nó thở oxy, rồi đo huyết áp, kẹp đo nhiệt cho nó, lấy mẫu máu đem đi xét nghiệm. Nhìn sắc mặt bác sĩ, khiến hai vợ chồng chú Hậu không thể nào ngồi yên được. Họ biết con trai họ không phải bị sốt thông thường.

Trong khi chờ kết quả các xét nghiệm, cô Việt nắm lấy tay chú Hậu:

- Mình ra ngoài cầu nguyện cho con nhe anh, lúc này em thật sự cảm thấy bất an lắm. Mình phải đặt niềm tin nơi Chúa, phải kiên định cầu

thay cho con. Em sợ em sẽ gục ngã, nên anh hãy giúp em. Anh phải mạnh mẽ hơn em nhé.

Từng giọt nước mắt lăn dài trên gương mặt tái xanh của cô khiến cho chú Hậu cũng không cầm được nước mắt. Chú Hậu nắm lấy tay cô, ôm cô vào lòng:

- Chúa là Đấng Yêu Thương, Ngài là Đấng Toàn Năng, nên chúng ta sẽ đặt trọn niềm tin nơi Ngài. Em hãy nhớ rằng ý muốn Chúa luôn tốt lành trên đời sống của chúng ta. Anh sẽ không thôi hi vọng đâu.

Rồi hai vợ chồng lại dắt nhau ra hành lang và tiếp tục cầu nguyện cho con. Gần ba tiếng đồng hồ trôi qua, hai vợ chồng vẫn quỳ gối cầu nguyện cách hạ mình trước mặt Chúa. Khi bác sĩ thông báo đã có kết quả họ mới quay lại phòng cấp cứu. Càng tiến lại gần chân của họ càng nặng trĩu, vì vị bác sĩ đầy tự tin ban nãy giờ đang đứng bất động bên đưa con trai của họ. Họ lấy hết can đảm tiến lại gần:

- Con tôi sao rồi bác sĩ ?

Vị bác sĩ ngược mắt lên nhìn cặp vợ chồng với ánh mắt xót thương và ái ngại. Từng câu, từng chữ vị bác sĩ nói ra như đâm thấu tim vợ chồng chú:

- Cháu bị sốt bại liệt, giờ đã rơi vào tình trạng hôn mê sâu. Chúng tôi không biết khi nào cháu sẽ tỉnh, nhưng vĩnh viễn cháu sẽ nằm một chỗ vì y học vẫn chưa tìm ra thuốc chữa trị cho căn bệnh này. Tôi thật sự rất tiếc, bây giờ, ông bà hãy ở lại bên cạnh cháu đi.

Rồi bác sĩ quay lưng đi, để lại cặp vợ chồng đang bàng hoàng với những gì họ vừa nghe. Cô Việt như không còn đứng vững nữa, cô mất bình tĩnh chạy lại ôm con và gào khóc:

- Không! Không! Con không thể như vậy được, con hãy tỉnh dậy đi. Mẹ đây, mẹ của con đây. Con hãy mau mở mắt nhìn mẹ đi. Con ơi, con nhìn mẹ đi, mẹ xin con! Chúa ôi! Con cầu xin Ngài hãy cứu con của con. Hãy để con gánh thay căn bệnh này thay cho con của con. Con xin Ngài mà!!!... – Nói rồi cô ngất lịm đi khi vẫn đang ôm đứa con trai bé bỏng của mình trong tay.

Chú Hậu đang bàng hoàng nãy giờ, mới gạt nước mắt chạy lại đỡ vợ sang giường bên cạnh. Y tá nãy giờ đứng trực bên ngoài mới chạy vào truyền nước biển cho cô.

Ngồi trong căn phòng bệnh, nhìn đứa con trai đang thở thoi thóp qua bình oxy, chú Hậu không tìm được nước mắt, chú nắm lấy bàn tay nhỏ bé của con và hôn lên nó. Đang trôi trong mớ suy nghĩ về những gì vừa xảy ra, thật sự chú vẫn chưa tin nổi đây là sự thật, chú ước gì mọi thứ chỉ là cơn ác mộng mà thôi. Cơn ác mộng mà chú chỉ cần một cú hích, là chú đã có thể trở lại với gia đình hạnh phúc và ấm êm của mình.

Đã ba ngày trôi qua, mọi thứ vẫn không có gì biến chuyển, bất chợt có tiếng gì đó đang reo lên, âm thanh càng lúc càng nhanh, nhanh hơn nữa. Chú ngược mắt lên thì... Ôi, không! Máy đo nhịp tim của con trai chú đang chạy thẳng hàng. Cầm đã ngừng thở!

Chú la lên:

- Bác sĩ! Bác sĩ mau cứu con trai tôi ! Mau cứu con trai tôi !

Bác sĩ và y tá chạy vào bắt đầu làm các thủ tục cấp cứu cho Cãm.

Mẹ Cãm đang giặt khăn lau người cho con, cũng vội vàng chạy ào vào. Cô hoảng hốt la hét. Nhưng ba Cãm đã vội vàng đưa cô ra ngoài rồi an ủi, động viên, dù trong lòng chú muôn ngàn nỗi sợ hãi, lo lắng đang chồng chéo đan xen nhau.

Họ nắm tay nhau, cùng cầu nguyện ngoài hành lang, nước mắt họ không ngừng rơi. Họ kêu cầu cách khẩn thiết, xin Chúa cứu lấy đứa con trai bé bỏng của họ.

Khi cánh cửa phòng cấp cứu mở ra, là khi đôi chân của họ không còn giữ đúng khả năng của nó nữa. Họ ngã quỵ xuống đất khi bác sĩ nói :

- Chúng tôi đã cố gắng rất nhiều rồi. Tôi thành thật xin lỗi. Nếu gia đình theo tôi giáo hãy cầu nguyện cho cháu. Nếu ở nhà còn người thân xin đưa cháu về nhà, để cháu có cơ hội nhìn mặt họ lần cuối.

Một lần nữa tiếng nấc lại vang lên, họ không đủ sức đứng lên được nữa, mọi thứ như tối sầm xung quanh. Nước mắt cả đời người có lẽ đã rơi hết vào trong giây phút này chăng ? Họ ngồi đó bất động hàng giờ đồng hồ.

Rồi bỗng nhiên cô Việt gạt lấy nước, cầm lấy tay chồng :

- Đứng dậy đi anh, mình đưa con đi thôi.

- Đi đâu hả em ? Mình đưa con về nhà thật sự sao ?

- Không phải, không phải đưa con về nhà, mà đưa con đến chỗ mục sư Mavi. Ông là vị mục sư được ơn trong sự cầu nguyện chữa lành. Em sẽ đưa con đến đó và cùng ông cầu nguyện cho con.

- Chúng ta đã cầu nguyện rất nhiều rồi em à ! Có lẽ đây là ý muốn Chúa chăng ? Em đừng như vậy nữa. Mình đưa con về nhà nhe em.

- Không đâu anh, em sẽ đưa con đến đó. Anh không đưa con đi, em sẽ đi một mình.

Chưa bao giờ chú Hậu nhìn thấy vợ mạnh mẽ và quyết đoán như lúc này. Dù trong lòng vẫn còn trăm điều đang rối reng, chú cũng vợ mình đưa con mình đến mục sư để cầu nguyện.

Trên đường đi chẳng ai nói với ai một lời nào. Chú vẫn đang suy nghĩ những gì đang xảy ra, nước mắt không ngừng rơi. Nhưng trước niềm tin của vợ, chú ngăn không cho tiếng khóc thành lời, dù biết rằng vợ chú đang biết điều đó.

Cô Việt ngồi phía sau, tay ôm đứa con trai bé bỏng tựa như đang nằm ngủ. Trong đầu cô bây giờ chỉ nghĩ đến một điều duy nhất là mau đến nhà mục sư để nhờ ông cầu nguyện cho con. Nhưng lại có chút lo lắng vì sợ ông không có ở nhà, vì ông thường được mời đi khắp nơi để cầu nguyện cho các con cái Chúa đang gặp khó khăn.

Cuối cùng thì cũng đến nhà mục sư Mavi, hai vợ chồng rất bất ngờ, vì đã gần một giờ sáng, mà nhà ông vẫn mở cửa, ngồi sẵn ở bàn với cuốn Kinh Thánh như đang chờ hai vợ chồng đưa con trai đến :

- Hai vợ chồng mau đưa cháu vào. Hồi ban chiều đúng ra tôi định đi tỉnh Đắk Lắk để cầu nguyện, nhưng Chúa bảo tôi ở nhà vì biết vợ chồng cô chú sẽ qua.

Khi nghe mục sư nói xong, trong lòng hai vợ chồng vui mừng không sao tả nổi, cảm giác như Chúa ở rất gần, như Chúa đang dõi theo hai vợ chồng cô chú, khiến họ cảm thấy vui đi nỗi đau vừa trải qua. Họ mừng rỡ đưa đứa con trai nhỏ bé dường như không còn sự sống vào.

Mục sư một tay đặt lên cuốn Kinh Thánh, một tay đặt lên người Cãm, bắt đầu cầu nguyện.

Ba mẹ Cãm cũng quỳ gối bên cạnh nhắm mắt cầu nguyện. Họ cầu nguyện liên tục suốt bốn tiếng đồng hồ, không mệt mỏi, không nghi ngờ. Sau khi họ nhân danh Chúa Giê-xu kết thúc lời cầu nguyện, thì mục sư lại gần nói với người cha rằng :

- Trong mọi sự hãy tin cậy nơi Chúa. Cháu sẽ khỏe mạnh và đi lại. Nhưng bước đi của cháu sẽ không như lúc ban đầu. Không phải vì Đức Chúa Trời không yêu thương, không đủ năng quyền, nhưng điều này để nhắc nhở mọi người trong gia đình hãy luôn đặt niềm tin tuyệt đối nơi Chúa, đừng bao giờ nghi ngờ và nản lòng. Vì Chúa vẫn luôn yêu thương con cái của Ngài.

Nói rồi, họ cảm tạ ơn Chúa. Họ ngồi đó nhìn đứa con trai đang nằm. Họ lại gần quan sát nó, nó bắt đầu mở đôi mắt to tròn của mình ra nhìn ba mẹ nó. Nó sẽ chẳng thể nào biết hết những gì ba mẹ nó đã trải qua. Ba mẹ nó ôm chầm lấy nó. Nước mắt một lần nữa lại rơi ra, không phải vì đau đớn hay tuyệt vọng, mà là giọt nước tình yêu thương, vui mừng và biết ơn không xiết kể.

Họ tạm biệt mục sư và đưa Cầm ra về. Cô Việt nó với chồng :

- Anh, ghé qua bệnh viện chút nhe anh.
- Để làm gì hả em ? Con khỏe rồi, mình mau về nhà đi.
- Anh cứ ghé qua đó một lúc thôi...

Chú Hậu không biết cô muốn làm gì nhưng cũng nghe lời vợ, chở cô và cậu con trai ghé qua bệnh viện, vì chú nghĩ, chắc là cô muốn khám lại cho Cầm thôi.

Đến bệnh viện, họ đã thấy hàng xóm đưa hai cô con gái của họ đến đó, chắc họ quan tâm xem cậu con trai Út như thế nào, hay ai đó trong bệnh viện đã báo tin cho gia đình, thấy bác sĩ cũng đứng ở đó.

Cô Việt bế Cầm qua chỗ bác sĩ và nói rằng :

- Thưa bác sĩ, có thể bác sĩ rất ngạc nhiên, nhưng lời cầu nguyện của chúng tôi chưa bao giờ là vô ích. Chúng tôi dù ở bất cứ hoàn cảnh nào, cũng đặt niềm tin nơi Chúa Giê-xu, tin vào tình yêu và sự hình sinh của Ngài, để chúng tôi có được sự bình an. Con trai chúng tôi đã được chữa lành. Không phải vì chúng tôi đi bệnh viện khác tốt hơn, mà là chúng tôi

đặt trọn niềm tin vào Ngài ! Chính Chúa Giê-xu đã chữa lành cho con trai của chúng tôi.

Nói rồi cô cùng chồng và ba đưa con bước đi trong sự bàng hoàng của bác sĩ và mấy người hàng xóm đang ở đó. Họ đang không hiểu chuyện gì đã xảy ra, nhất là vị bác sĩ, ông đã hỏi rằng :

- Vậy Chúa Giê-xu là ai ?

- Vậy một ngày tôi sẽ nói cho ông biết Chúa Giê-xu là ai ! – Hai vợ chồng mỉm cười vì biết rằng, lại một con người nữa sắp quay lại ăn năn tin nhận Chúa Giê-xu.

Cầm nói với mẹ rằng :

- Mẹ ơi ! Để con xuống con tự đi được.

Mẹ Cầm để nó xuống, nó tự bước đi, dù rằng bước đi hơi khập khiễng nhưng cũng đủ cho mọi người vui mừng không xiết kể. Sau những gì nghe được từ ba nó, nó quay lại nói với mẹ rằng :

- Mẹ ơi ! Niềm tin của mẹ là bước đi của con !

Truyện kể của Nhật Cầm

Kính thưa quý vị và các bạn,

Câu chuyện chúng ta vừa đọc, là một câu chuyện có thật. Cầm bây giờ không còn là một cậu bé nữa mà là một thanh niên yêu mến Chúa, và hầu việc Chúa cách sốt sắng.

Chắc chắn trên bước đường theo Chúa của chúng ta sẽ gặp không ít thử thách và khó khăn, sẽ có lúc chúng ta yếu lòng, hay mất niềm tin, nhưng hãy nhớ rằng Chúa luôn ở bên chúng ta. Dù có lúc Ngài chậm đáp lời chúng ta, nhưng chúng ta hãy luôn tin cậy và cầu nguyện với Chúa thật nhiều !

(oneway.vn)

1. Dụng cụ

- 1 chai nước đã dùng
- dùi đục lỗ
- kéo
- dao rọc giấy
- màu nước hoặc màu xịt
- đồ trang trí (màu sơn móng tay, bút dạ, sticker ..)

2.

- cắt chai như hình vẽ
- đục lỗ dưới đáy chai
- tô màu chai theo ý thích, chờ màu khô

3. Lấy màu (sơn móng tay hoặc bút dạ, sticker) vẽ mắt, mũi, miệng... trên chai, chờ màu khô.

4. Bỏ đất trồng, hạt giống hoặc cây giống, hoặc hoa vào trong chai.
Và rồi các em nhớ hằng ngày tưới nước và chăm sóc cây nhé ! Chúc các em thành công!

ĐỐ KINH THÁNH

Câu 1:

Phao-lô đã đúc kết lại 3 điều quan trọng nào?

- a. Yêu thương, bình an, hy vọng
- b. Đức tin, hy vọng, bình an
- c. Đức tin, sự trông cậy, vui mừng
- d. Đức tin, sự trông cậy, tình yêu thương

Trung dẫn Kinh Thánh ?

Câu 2:

Điền vào khoảng trống: “Không đổ .....thì không có sự tha thứ”

- a. nước mũi
- b. nước mắt
- c. huyết
- d. nước

Trung dẫn Kinh Thánh ?

Câu 3: Nối các câu Kinh Thánh cột B đúng với các ý nghĩa ở cột A

A	B
A. Sự gìn giữ và bảo vệ của Chúa trên đời sống mình.	1. Giăng 16:33
B. Vượt qua lòng thù hận	2. Rô-ma 14: 17-19
C. Đấu tranh với khó khăn và chiến thắng	3. Thi thiên 91:11
D. Tâm tình phục vụ	4. Luca 6:27

Câu 4.

Trong trường hợp hai vợ chồng ngoại đạo (chưa tin Chúa), sau đó chỉ có chồng hoặc vợ tin Chúa trước, thì người tin Chúa trước phải làm gì để giúp cho người bạn đời của mình cũng tin Chúa ?

- a. II Cô-rinh-tô 6:14
- b. I Cô-rinh-tô 7:15,16
- c. Phục-truyền luật lệ ký 7:3-4
- d. Mác 10:9

Câu 5: Điền vào khoảng trống:

“Hãy bước theo Thánh Linh, chớ hề làm trọn những điều ưa muốn của ...”

- a. xác thịt   b. con người cũ   c. bản ngã   d. tôi

Trung dẫn Kinh Thánh ?

Câu 6 :

Câu Kinh Thánh nào đúng với phép toán sau: $2 > 1$? Hãy giải thích ý nghĩa.

- a. Giăng 10:30
b. Mác 10:8
c. Truyền đạo 4:9
d. Sáng-thể ký 2:24

Câu 7 :

Có bao nhiêu chữ “**Phước**” và bao nhiêu chữ “**phước lành**” được nhắc đến trong Bài giảng trên núi của Chúa Giê-xu ? chữ « phước » ở đây có nghĩa là gì ?

- a. Bình an   b. Vui mừng   c. Hạnh phúc

Câu 8 : Tìm ý chung của các câu Kinh Thánh sau :

- a. Ma-thi-ơ 10:30-31
b. Ê-sai 41:10
c. Ê-sai 35:4
d. I Giăng 4:18

Câu 9: Tìm câu Kinh Thánh có ý nghĩa như hình vẽ sau: (chỉ cần một câu)

Thời hạn : 15.10.2017

Thông Báo:

Thông công Thiếu Nhi, tổ chức tại Aarau: thứ 7, ngày **16.09.2017**
từ 14 giờ đến 18 giờ.

Liên Lạc: Nhóm Sức Mới - Tel: 079 609 62 59

E-mail: sucmoi@ymail.com
www.facebook.com/sucmoi

NGÀY ĐÊM NGUYỆT CẦU

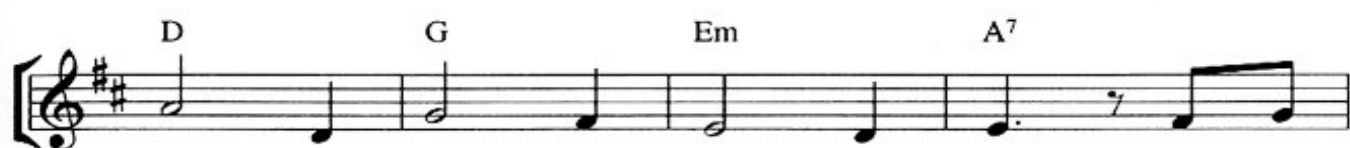
209

1. Nguyệt Cha nghe con cầu khẩn khi bình
2. Nguyệt Cha nghe con cầu khẩn khi hoàng

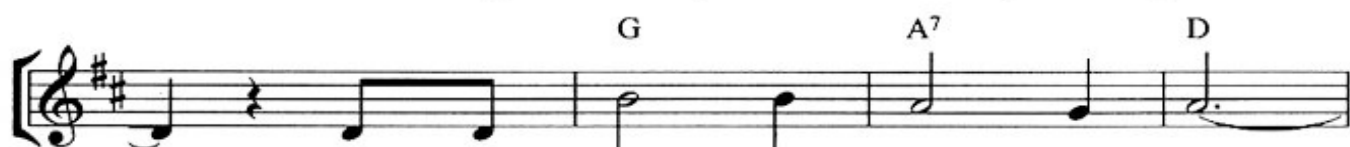
minh,___ là nguồn suối tuôn chảy tâm hồn.___ Nguyệt suy
hồn___ trời mờ tối trong đêm canh dài.___ Nguyệt tâm

tư đẹp ý Chúa luôn từng giây, rằng tâm
linh chờ Chúa tái lâm từng giây, đưa con

linh đẹp trắng trong chân thành._____
bước về sống trong Thiên đàng._____

___ Lòng nguyện Chúa lắng nghe lời con,___

___ thăm tạ Chúa ơn cao sâu dài._____
Thần linh

Chúa nhìn thấy trong lời ngợi khen lòng con

dâng___ biết ơn chân thành_____

*“Hưng ai trông đợi Đức Giê-hô-va thì chắc được Sức Mạnh,
Cất cánh bay cao như chim ưng; chạy mà không mệt nhọc,
Đi mà không mòn mỏi.”
Ê-sai 40 : 31*

Địa điểm Thờ Phụng Chúa hằng tháng tại từng khu vực :

Lausanne : Paroisse réformée de St. Jacques, Avenue du Léman 26, 1005 Lausanne.

Genève : Paroisse protestante Servette-Vieux, Avenue Wendt 55, 1203 Genève.

Aarau : Gemeinschaftszentrum Telli, Girixweg 12, 5004 Aarau.

St. Gallen: Evangelisch-Reformierte Kirchgemeinde Tablat, Lettenstr. 16,
9008 St. Gallen.

Lưu ý: Ngày và giờ thờ phụng Chúa xin liên lạc với Mục sư.

Địa chỉ : Mục sư Ngô Bá Tạo, Chemin Wilhelm Kutter 49, 2503 Biel/Bienne.

Tel. 032 365 33 36

Natel: 079-673 44 28

E-mail: ngobatao@hotmail.com

Trang web: nguyen-song.com